

Menjava straže v zvezi borbenih fašijev

Ljubljana, 30. junija.
Tiskovni urad zveze borbenih fašijev
poroča:

Po predpisanim obredom v skladu z navedili tajnika Stranke se je v ponedeljek, 28. junija, ob 18. uri v domu zveze borbenih fašijev pred spominsko ploščo, v katero so vklešana imena naših slavnih mučenikov, vršila resna slovenskost menjave straže med Eks. Giuseppejem Lombbrasso, Visokim Komisarjem za Ljubljansko pokrajino, ki prevzema tudi posle

zveznega tajnika, in odhajajočim zveznim tajnikom Orlandom Orlandinijem.

Nazvoči so bili tudi člani zveznega direktorja in ljubljanskega fašija, zastopniki družin v vojni in za revolucijo padlih in pohabljencev.

Pred tem obredom in po njem je Eks. Lombbrassa obiskal sedež zveznega poveljstva GILLA, pokrajinskega Dopolavora, ljubljanskega fašija, vojaške okrepljalnice in uredništvo lista »Prima linea«.

Sadovi smotrne glasbene vzgoje Ob sklepnih pridružitvah Glasbene akademije v Ljubljani

Ljubljana, 30. junija.
Na letošnjih sklepnih produkcijah so se pokazali lepi sadovi vztrajne, smotrne glasbene vzgoje, ki so jo nadarjeni gojeni ter gojenke deležni v našem najvišjemu glasbenemu zavodu. V splošnem lahko rečemo, da se je malcdane pri vseh nastopajočih opazil napred v občutju in igri, pa tudi plemenita težnja k izpopolnjevanju se je vidno uveljavljala. Po večini so imeli sklepni nastopi tako glede izvajanih skladov kakor gledale stopnje izvajanja vprav koncertni značaj. To velja za vse dosedanje produkcije, predvsem pa za četrtjo, ki je bila prednoščim v dobro zasedeni veliki unionski dvorani, ki sicer zahteval zadovoljive akustike manj ustreza.

Najprej nam je ob mojstrski klavirski spremljavi prof. A. Trosta z zapečatljivimi Franc Langus, ki poteka iz šole izredne prof. A. Trostove. Langusa že precej dobro poznamo z njegovih dosedanjih nastopov. Razpolaga s svojim baritoniskim materialom, ki mu se najlepše, najbolj polno sprščuje predvsem v srednjih in bolj zmernejših legah. V solističnem izvajaju kaže lep napredok. Marliva prizadenvost mu bo pomagala odstraniti nekatere pomanjkljivosti, kakor je n. pr. delna neizčiščenost glasu, mestoma mitem izgovorjava. Kaže dokajen smisel za čustveno podajanje. Majda Petelinova iz šole prof. M. Vogelnikove se lahko ponosa z zdravim glasbenim čutom in vneto klavirske igro, kar se je pokazalo ob sistem izvajaju Griegovega »Notturna« in »Scherzo«. Mali Igor Ožim (šola prof. L. Pfeifferja) nas zmerom iznova preseča s svojo dognano, sproščeno igro, s svojo nežno, tenkučno izvedeno interpretacijo. Dočim je zaigral Grečaninovjevo »Romance« z nekim nadhom poglavljnosti, se je ob Paganinovi zahtevni in z blagozenčnimi pizzicati prepleteti »Sonati op. posth.« pokazala za izvajalčevu starost nenavadna, odlično preizkušena tehnična spremnost, ki mu bo prinesla še zelo lepe, izpodbudne uspehe. Občinstvo mu je izrazilo posebno toplo priznanje in je moral malj k umetniškemu podajanju težči Igor Ozim večkrat na oder, da se s poklonom zahvali za izredeni aplavz. S sigurno kretnjo, s prožno ročnostjo in toplim zanosom je interpretiral zelo nadarjeni Dimitrij Sovre iz sole docenta M. Lipovška Beethovnovu nelahko »Sonato in G-duru op. 79.« Pri Janji Stritarjevi smo opazili v primeri z njenim ne-

davnim nastopom neko večjo glasovno prečiščenost, bolj ustrezeno določnost in izgovarjanje. Njen prožni sopran, ki se najbolj učinkovito razvija v nižjih in srednjih legah, se je zelo lepo uveljavil ob Bohmovi »Tiha kot noč« ter ob Franzovi »Devi z ročnatimi ustmi. Na klarivju jo je lepo spremljali Ciril Cvetko. Janja Stritarjeva je učenka rektora J. Beteteta. Ivan Vidrih iz sole prof. V. Laune je že zelo izvezban klarinjetist. Odlično podaja nelahke prehodne, oblikuje polno, sočno zvezne tone, ki pritočajo o izvajalčevih zrelih odlikah. Kot klarinjetist bo žel se zelo lepe posvetiti s svojemu instrumentu. Dana Peruškova, ki je učenka prof. A. Trosta, se poglablja in uživlja ob Bortkiewiczem »Prelijdu op. 33« ter se sijajno raznahnje v brzoročnem izvajaju Sanjevne »Koncertne etude«. Glasbeno občutje se ob njeni igri dopoljuje z odlično klavirske tehniko. Pa tudi Ivan Zupančič iz šole prof. A. Ravnikarja je ob obeh Skrjabinovih »Mazurkah« (v cis-molu in gis-molu) ter ob Cajkovskega »Karnevalu« izpričal svojo dozrevajočo preudarnost, svojo interpretacijsko ustrezrost ter poglobljenost.

Na sporednu sta bila tudi godalna kvarteta in trio za klavir, violinino in čelo. Zelo zadovoljivo stopnjo skladne soigre, skupnega muziciranja je pokazala interpretacija Petričeve »Fuge za godalni kvartet v a-moluri ter Pahorjevega zanimivega drugačne stavke iz njegovega prve godalnega kvarteta. Odlike prve violinistke Jelke Staničeve so nam dobro znane, pa tudi pozitivne strani igre čelista Ivana Poljanška. Pridružila sta se jima z lepim uspehom drugi violinist Štefko Dražič in violist Janez Žižmondi, ki ga tudi že dobro poznamo. Staničeva in Poljanšek sta se skupno s Peruškovo zelo uspešno uveljavili tudi v sklepnu V. Novakovem »Triu za klavir, violinino in čelo op. 27.« Prav je, da se gojenici ter gojenke uvajajo tudi v lepote komorne glasbe, ki si jih stopnjema prisvajajo v šoli kompozicije prof. L. M. Škerjanca in v šoli komorne glasbe prof. J. Šlaša. Z vnetim sodelovanjem se bo njihova vigranost stopnjevala, njihova soigra poglavljala.

Vsi nastopajoči so želi za svoje uspehe prisrčno priznanje občinstva, ki se je s tem hotelo oddolžiti njihovim idealnim glasbenim prizadevanjem, pa tudi plemenitemu trudu glasbenih vzgojiteljev.

Obsojeni, ker so kupičili blago

Obsruba v procesu proti trgovcu z usnjem Andreju Čekadi in njegovim sokrivcem

Ljubljana, 30. junija.

Vojna sodečka v Ljubljani je v ponedeljek in na praznik dopoldne razpravljalo proti 14 obožencem, ki so bili oboženi zaradi kupljenja in skrivanja različnega za živiljenje potrebnega blaga, usnja, kož, tobaka in drugih živil. Ker je zadeva že ob odkritju zbudila po vsej Ljubljani veliko zanimanje, so razpravi prisotovali številni poslušalci. Glavni oboženec je bil trgovec z usnjem Andrej Čekadi, star 55 let in po rodnu iz Ivanjane sela pri Raketu. Stanoval je v Ljubljani na Sv. Petra cesti. Vseh verižnih poslov sta se udeleževala tudi trgovci z usnjem 40letni v Rupi rojeni Emil Jaklič iz Prisojne ulice in 46letni usnjarski Marko Jakič iz Dev. Mar. v Polju, stanujoč v Zalogu. Ostali oboženci so se morali zagovarjati, ker so pomagali skrivati blago. Osem je bilo zaprtih, šest pa na svobodi. Med njimi so bili tudi trije mesarji in trije posnekari iz občne Dev. Marija v Polju.

Po zasišanju obožencev, prič, govoru vojaškega državnega tožilca in branilevcu je predsednik razglasil naslednjo sodbo: Čekada Andrej je bil obsojen na 11 let zapora in 160.000 lir zaradi kopiranja blaga z namenom, da ga odtegne normalni uporabi, da povzroči na trgu pomanjkanje

blaga in dvig njega cene, to je zaradi kršitve uredbe Visokega komisarja od 24. oktobra 1941, zaradi opustitve prijave živil po uredbi Visokega komisarja od 27. junija 1941, zaradi kršitve uredbe glede zbiranja izdelanih kož od 11. septembra 1941, zaradi kršitve uredbe o maščabah od 16. julija 1941 in zaradi kršitve uredbe o tekstilijah od 8. novembra 1941 ter naposled zaradi kršitve uredbe o soli in tobaku od 24. septembra 1942.

Vončina Julij, rojen 22. aprila 1910 na Jelčincu pri Logatu, trgovec v Ljubljani, na 3 leta zapora in 50.000 lir denarne kazni zaradi kopiranja blaga in nepravilne 3278 m manufakturnega blaga.

Jakil Emil in Jakil Marko, vsak na 7 let zapora in 100.000 lir denarne kazni zaradi kopiranja blaga in kršitve predpisov o zbirjanju in prodaji izdelanih kož.

Novak Jernej, rojen 22. avgusta 1898 v Sibinem, stanujoč v Ljubljani, Miklošičeva cesta, zaradi kršitve uredbe o soli in tobaku od 24. septembra 1942 na 2 leti zapora in 10.000 lir denarne kazni.

Drugi oboženci so bili obsojeni na manjše zaporne in denarne kazni.

Sodišče je hkratno pravomočno izreklo zaplenitev vsega pri obožencih najdenega blaga, ki predstavlja vrednost nad 300.000 lir.

Dve smrtni nesreči. Oče vodje bloka v Rogatcu Rochus Strein je zadobil v tovarni med delom tako hude opekline, da mu zdravniki niso mogli rešiti živiljenje. Nesrečne je v silnih mukah umrl. Druga smrtna nesreča se je pripetila v Bukovju. Cestni delavec Josip Pust se je peljal z motornim kolesom z dela proti Slovenjgradcu. Ko je prispel do železniškega prelaza, kjer ni zatravnice, je prezel iz velenja prihajajočo lokomotivo, ki je zgrabil motocikel in ga vleka 9 m dalje za seboj. Pust je zadobil tako hude poškodbe, da je kmalu umrl.

Požar. V hiši Jakoba Fischerja v Žalcu je izbruhnil ponovi požar. Gospodar je z domaćimi preprečil večjo nesrečo. Med gašenjem ognja je pa zadobil tako hude poškodbe, da so ga morali prepeljati v bolnišnico.

Obstojena tatako koles. Henrik Lorberk in Leopold Jančič iz Maribora sta se moralni zagovarjati pred vojaškim sodiščem, ker sta ukradla 12. maja kolo. Lorberk je bil že večkrat predlagan v obsojen je bil na šest mesecev ječe. Jančič je bil pa obsojen na šest tednov.

Razstava štajerskih narednih noš. V okviru poletnih mladiških tekm nemške mladine je priredilo zvezno mladiško vodstvo v štajerskem Heimatbundu v Nemškem domu v Celju razstavo štajerskih narednih noš. Vodstvo so prevezle vojenke državne ženske poklicne šole v Grazu.

nogami tako obdelal, da je bil ves krvav. Ko se je Veberšek pobral, je odšel Zwickart iz hiše in da počakal v bližini. Veberšek mu je knalil sledil. Pograbil je na hišo naslonjeno smučko in udaril Zwickarta po glav, tako da mu je prebil lobanjo, kar je povzročilo smrt. Veberšek se je moral zavgorjati pred dež sodiščem v Grazu, kjer je bil obsojen na 2 leti težke ječe.

— Težka nesreča. Med podiranjem dreves je padlo v gozd pri Gornjem gradu drevu na 49 letnega nameščenca gozdnarja Josipa Kerznerja in mu zmečkal ledvice. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico.

Novi grobovi v Mariboru sta umrli mehanik Karl Saletinger, star 18 let in zasebnička Marija Reich roj. Kodre starca 71 let. V Celju je umrla zasebnička Dora Kunsteck roj. Trstenjak, starca 67 let. V Šmarju pri Ježah je umrla zasebnička Marija Enci roj. Ašker, starca 69 let.

— 80letnico rojstva je praznoval oni dan vodja rudnika v Storah dipl. inž. Anton Hruška. Slavljivac je še čil in krepak in še vedno vodi podjetje, ki je prevezel njegovo vodstvo 1. 1913.

Rejci malih živali v Trebnjem

Trebnje, 26. junija.

V nedeljo popoldne bo v osnovni šoli v Trebnjem ustanovni občni zbor društva »Mali gospodar«. Ob tej priliki se bodo sestali v Trebnjem dolenjski rejci malih živali, ki bodo z ustanovitvijo društva »Mali gospodar« skušali pomagati sebi in drugim. Prav za prav bo novoustanovljeno društvo nekakšna samopomoč malega človeka, ki si hoče z dodokoli reje malih živali izboljšati položaj. Pripravljenemu društvu bo pomagalo v priznanju, da je pravilno društvo, ki ga je znamenja samopomoč, v kateri naj se malii ljudje krepo združijo v slogi in skupnosti za ublažitev gospodarskih razmer v današnjih časih za maločloveka načeljajočega pomena.

Z ustanovitvijo društva »Mali gospodar« v Trebnjem bo v dolenskem gospodarstvu storjen velik korak naprej, ki bo pridel nevdomno v korist tudi splošnosti. Želimmo, da bi dosegli dolenjski rejci malih živali v svojem prizadevanju čim več uspehov.

Staršem v premislek

Ljubljana, 29. junija.

Najdragocenejše, kar ima kateri kolik na rod, je njegovo moralu. V narodovi moralji je njegova duševna in živilenska sila. Lep nrawnji zdravni narodi so sposobni, da se uspešno borijo za obstanek in napredok, kar nas uči zgodovina.

Moralna se je proračunata v mlini. Brez zdravne mladine ni zdravje, moralna naroda. Krepostna mladina je jamstvo naše srednje prihodnosti, pokvarjena mladina bi nam pa moralna buditi največje skrb. Primeri so, ki kažejo, da se vsi roditelji ne zavedajo več svoje velike odgovornosti kot vzgojitelji ter da niso znali vcepiti svojim otrokom dovolj čuta za lepo v plemenito, ne samozavesti in značajnosti; niso jim znali pokazati pravih živilenskih vzorov in jim oplemeniti dovolj srca in duha, da bi jih smeli brez skrbi poslati na živilensko pot.

Živilski trg

Ljubljana, 30. junija.

Danes se ni mnogo poznalo na trgu, da je bil tržni dan; po prazniku je vselej slabši promet na živilskem trgu, danes je pa tu vplivalo slabje vreme. Prav v času, ko sicer dovožajo živila na trg, je najbolj deževalo. Kljub temu je bil trž sorazmerno zupčijo še dobro založen. Ob koncu meseca nekateri gospodinje ne zahajajo na trž ali vsaj toliko ne kupujejo.

Vzdržanje lepo vreme je omogočilo, da se ljudje nabrali še precej borovic. Po tem blagu je bilo tudi tudi sorazmerno največ povpraševanja. — Kakor navadno je tudi prevozovala domača zelenjava, Sedale je še vedno na izbiro. Letos je bilo več kakov lani in je doslej ni primanjivalo živil. Kupilo živilu temu je bil trž sorazmerno zupčijo še dobro založen. Ob koncu meseca nekateri gospodinje ne zahajajo na trž ali vsaj toliko ne kupujejo.

Branjeveci so bili danes do založen z lepo uvozeno čebulo. Imeli so tudi precej strojega fiziola, ki je menda zdaj največje blago na trgu, čeprav ni najboljši. V splošnem pa tudi branjeveci prodajajo dobre priedelke.

Iz pokrajine Trieste

— Dela slikarja Karla Wostryja v triestinskih muzejih. Dediči nedavno umrela triestinskega slikarja Karla Wostryja so podarili mestnemu muzeju veliko kolekcijo njegovih slik. Prav tako je pomembnejše delo dobilo mesto Zara v Dalmaziji.

— Prasnik bersaljerjev v Triestu. V soboto so po vsej Italiji praznovali 107. obletnico ustanovitve prvega bersaljerskega polka. Tudi bersaljerji v Triestu so slovensko obhajali svoj praznik. Po maši na odprttem so bili na pokopališču odkriti spomeniki na grobovih padlih bersaljerjev. Kasneje so bili med skupnim obredom razdeljene zasluznine bersaljerjev: številne nagrade. Zvezcer je Dopolavor priredil za vojake zavrnate.

— Novi grobovi. Prejšnji tened je v Triestu umrl odvetnik Oscar Staffieri, predstojnik legalne urade triestinske hranilnice. Pokojni je bil odličen jurist. Zelo je ljudi gore in živiljenje v naravi. Bil je tudi predsednik pokrajinskega društva za zaščito živil. V nedeljo, 13. t. m., je umrl odv. Parida Pampana, ki je deloval v Triestu od konca prejšnje vojne. Bil je dober odvetnik. Zelo so ga cenili tudi v lovskeh krogih.

— Menjava straže. Novi Zvezni tajnik v Triestu Mario Macola je prevezel te dnevi posle od doseganja Zveznega tajnika G. Spangara v navzočnosti prefekta, generala Zveznega direktorja, triestinskega železniškega ravnateljstva ter zastopnikov rodbin padlih ter vojnih ranjencev in poobljenec.

— Ljudsko gibanje. Dne 26. junija je bio v Triestu deset rojstev, trinajst smrtnih primerov in tri poroke. Zwickart je Veberška vrgel na tla, in ga z

Čas kretanja v pokrajini

Eksel

Gradnikova „Moderna španska lirika“

»Marskteri romar gre v Rim, v Kompostelje.« Že iz teh Prešernovih besed izljudčiš, da so predstavki češče »romali« na jug, nego »kompostelali« na zapad. — »V Rim je šla« se siši za otročnico, ki se je zaradi poroda uračnila iz občestva. To se godi pogosto, dočim je Lepa Vida zgolj enkrat pobegnila na Mavrsko. Pri vsem tem sem mogel v tedniku ŽiS-u 16. XII. 1934 naničati dokaj zgodov in ibrsko-slovenskih stikov v preteklosti. Lahko bi jih znatno izpolnil.

Na razstavi v Barceloni 1929 so se pokazali naši umetniki, tako so Kralja. S te prireditve so posamezniki križali vso Kazilj: prof. filozof Bojc, ki se je pozneje izdal v radiu, Niko Kuret, ki je pribičil svoje vtise v dnevniku S. pod jesen. Dovinovo slavne Carmen je obiskal književnik Javornik, madriški PEN pa Izidor Cankar, a razna božja pota dedek Lavtičar. »Evraziško« deželo sta nam v listkih slikala pomorce Epih in visokošolec Milčinski ml. Zase hranijo svoje pojme in dejme inž. Skubic in Suša, književničar V. Zorman, jezuit Kobi pa še marsikdo. Med temi P. Sušnik, ki se je ogreval za Cerantesovo govorico nič manj nego domači vsi slovenski romanisti: Brežnik (prevajalec španskih novel), Sanda (dramski oblikovalec španskih snovi), Leben (najirše in najglobje), itd. »Zametno kastiljčino si je osvalj moj pokojni rojak Zbačnik-Servus, prof. Terseglav ml., O. Zupančič (odlični prevodniki španskih iger), sloveniški Kalan in še toliko drugih. Kakor je bil portugalski konzul v Ljubljani načelovek (pokojni Strucelj), tako je zastopal Primoderiverovo področje naše gore list Hieng.

V falango umskih delavcev, ki seznanjajo te kraje z duhovno vrednoto arabsko-romanske zemlje (Nedeljko, Fler, Sorli, Juhart, Lampe, Dobida, Moder), je že davno vstopil neutrudni prvak naše besede, dr. Alojz Gradnik, kryni sorodnik argentinškemu, torej španskemu pesniku: sin izseljenca, Eduard A. Dughera v Rosariu, ki v svojih pismih imenuje Gradniku »primos« (bratranec), je v nekem smislu tekme ljudjanskemu rojaku F. Ebru, vtrnjuju in častilku muz v Salti pod Koridjerami. V morebitni drugi nakladi *Spanške lirike* naj vpletete nekaj vzorcev iz Dušgrovih snopecov, kakor je storil v *Italijanski liriki* za imenjaka Gradeniga.

Okusna izdaja Bibliofilske založbe (Umetnost), opremljena s 15 Maleševimi sugestivnimi ilustracijami (glej zlasti roke s. 38 in smrt s. 103) zasluži častno mesto sleherne knjižnice. Predčujejo pa po 10 mesečih in 1: Unamuno, Machado (náčádo), Jiménez (himénes), Salinas, Diego, García Lorca, Cernuda (sernúda), Jorge Guillén (horhe giljén), Villalón (viljalón), Villanova, Josefina de la Torre — po naše Gradnikova. Izrazite osebnosti, ki vam jih približa Borkov strokovnjak *Uvod*. Ob tej razpravi se zaveš, kako visoko se je dvignila razina slovenskih novin, katerih poročevalci morejo — kakor Božidar Boršek — neposredno zajemati iz 8 do 12 proučevanj.

Kólo nam otvarja svetovnoznan modrijan Miguel de Unamuno (1864—1937), Bask po poreklu kakor dolga vrsta znamenitih Kastiljcev s sv. Franciškom Haverom, apostolom Indije in Nipona, vendar goreč domorodec. Preberimo drobec iz verzov o življenju:

De, ki jezero namaka.
Veter vrh planine.

Senca v globeli.

Solze so dež neba

in veter brez slovesa je ihtenje,
briskot je senca, ki uleh ne da,
in dež in veter in senca so življenje.

Največ prostora je dobil Antonio Machado (1875—1939), vseutiscijski profesor francoske. Tako uvodni stiki razodevajo mrkega barda:

Dvanajsta odbila je ura... Biló
udarcev dvanajst je z lopato v zemljó.

Rodna pokrajina se neredko zrcali v njegovem delu:

Jagnidi bele ceste, jagnedi ob reki,
pena planine,
pred daljno sinjino,
luč dneva, vedrega dneva!
O, španska ti zemlja prelepa!

Še odlomek Izpovedi vere:

Jaz te ustvaril bom, moj Bog,
kot si me ti ustvaril,
in da ti dušo dam, ki si mi dal jo,
te v sebi bom ustvaril. Milosrđa
naj reka čista, ki na veke teče,
še v moje srce teče. Bog, osuši
studenec motnih vere brez ljubezni!

Prav malo manj od Machada je zastopal panteist Juan Ramón Jiménez. Prečitajte si njegov

APRIL

Ščinkavac na topolu.

— In kaj potem?

Topol na sinjem nebu.

— In kaj potem?

Sinje nebo v vodi.

— In kaj potem?

Voda na mladem listu.

— In kaj potem?

Mladi list na roži.

— In kaj potem?

Roža na mojem srcu.

— In kaj potem?

Moje srce na tvojem srcu.

Mar ne veje iz tega dvogovora narodni duh kot iz Zupančičevega *Medveda z medom?* Moža, ki se je bavil tudi s čopičem, ceni naš silkar Mušič, večak za španske reči. Opazil je, kako je Gradnik zadel na pr. v Oberonu:

No te he temido más en mí
que el río tiene al árbol de la orilla;
yo, pasando, me estaba siempre en tu alma;
tú, estando en mí alma siempre, nunca te
venías...

Bastaba un cielo ciego, un pobre viento,
para que desaparecieran de mi vida.

O, samo toliko sem te obdržal v sebi,
kot reke val drži vejevice vrbe v bregu;
nimogreč do sem dan in noč bil v tvoji duši
in tudi ti si v moji duši bila vedno.
a vendar nisi nikdar moja bila; slepo
nebo zadostovalo je in revem veter,
da si izginula iz mojega življenja.

Poleg ritma je pogodil tudi »španski stik ali asonanci: ujemajo se poudarjeni samoglasniki, v izvirniku i, v prelogi e. Tako sozvođe srečujemo že v najstarijih romančih kakor pri najmodobnejših modernistih. Asonanca obsega včasi več sto besed! Glede priljubljenosti obeh načinov sem primerjal cvetnik, držet od slovstvenih početkov do 19. stoletja: Mesa v López, Antologia de los mejores Poetas Castellanos, Londres, 1912. Tu našteješ 65 rimanov in 41 sonarinskih primerkov. Tuji prelagatelji asonance običajno ne upoštevajo: premalo jih čutijo. Nam je moral na pr. šele Koruš urednik *Turško Rosamundo* v tem oziru. V pritoči zbirki tudi niso vse prisile do vejavje.

Slikarstvo in glasba sta vplivala na ustvarjanje prof. G. Diega, ki nastopa le z enim primerom kakor surrealista F. Vilalón, G. Guillén in Luis Cernuda. — Med najmajhjimi prvači Federico García Lorca. Ko so si na polotoku levicari prilastili vlado, je preroško zaslutil: »Razdejanje, kri prihaja na Spanijo. In res, že po prvih mesecih državljanske vojne ga je vihar odnesel, še ne 30 letneg! Nekej let prej sem se bil že lotil prevajati neke Lorcove ciganske motive, objavljene v portretskem (= buenosairskem) dnevniku La Nación. Iz Gradnika si prečitajmo tale zgodle:

LOVEC
Smrečje visoko!
Štiri golobice po zraku lete!
Štiri golobice
lete in se vrnejo.
Nosijo, rane
njih štiri sence.

DNEVNE VESTI

— **Otvoritev umetnostne razstave treh Venezij.** Iz Benetk poročajo: Dne 27. junija je bila otvorjena v Benetkah IV. umetnostna razstava treh Venezij. Na pomembni razstavi je zbralo nad 300 likovnih umetnikov okoli 800 umetnin. Otvoritveni svečanosti so prisotstvovali grof Volpi di Misurata, predsednik Biennale, prefejt, nac. svetnik Maraini ter predstavniki oblastev in umetnostnega življenja s področja treh Venezij. Iz Triesta se je udeležilo otvoritve nad 30 umetnikov razstavljev. Zbrani odličniki so si ogledovali razstavljene umetnine nad »ro in pol ter se so o njihovi kvaliteti zelo povhalno izražali.

— **Italijanski novinari na S. ovaškem.** V slovaško preštolnico je priseljalo na pobavo slovaške vlade zastopstvo italijanskih novinarjev z nac. svetnikom Guglielmo in mottijem. V Bratislavi so jih sprejeli zastopniki slovaškega propagandnega urada in drugi predstavniki. Polnoštevilo so bili zbrani zastopniki posameznih slovaških listov.

— **Doživelj je časitljivo starost 101 leta.** Kakor poročajo iz Forlija, je umrl v našeljini Pieveacquedotto posestnik Alojzij Giottoli. Pokojnik je bil rojen dne 8. aprila 1848 v Forliju. Vse svoje življenje je delal. V zadnjih letih sta mu sicer pričela pešati sluh, pa tudi vid, vendar pa je do zadnjega ohranil svojo duševno bistribo in umsko prožnost, delovno vztrajnost in telesno trdoživost. Zelo red je pripovedoval o dogodkih, ki so segali v njegovem pričevalju.

— **400.000 lir vredno ogrlica je izginila.** Lastnik mehkih delavnic v drevoedu Sabotino v Milanu Luigi Vigano je po končanem deu zaprl svojo obratovalico in se podelil v bližnji lokal. Ko je odhajal, je pustil na mizi listnico, v kateri je bila zlata ogrlica s prstanom iz platine z velikim draguljem, vredna okoli 400.000 lir. Ko se je vrnil v delavnico, ker se je spomnil na listnico, pa je s presečenjem oposril, da je ogrlica s prstanom vred izginila. Kvjestva razčiščuje zadovo.

— **Nevi oratorij mons. L. Perosi.** Agencija »La Correspondenza« poroča, da je slovenski glasbenik mons. Perosi, italijanski akademik, dokončal svoj novi oratorij pod naslovom »Il Nazareno«. V tej svodi najmočnejši oratoriski skladbi je povzvezal glasbene prvine, ki so v skladu z liturgičnimi obredi na Veliki četrtek, petek in sobot.

— **Orščka keča zajeta.** Iz Ferrare poročajo: V kraju Salvatonia di Bodeno je prevoz preko reke Po, ki služi prometu čez reko, Brod oskrbuje že več let brodar Ivan Casini, ki je te dni ob prevozu opazil, da se približuje čolnu orščke rabe. V naslednjem trnku se je čoln že močno zazibel. Riba se je zagnala vanj, brodarju pa se je ob pomoči nekaterih ribičev posrečilo, da so orščki zlaci zajeli in potezeni na konno. Tehtala je 180 kg.

— **Posmrtni odiskrivanje.** Kapitan pilot Mariu d'Agostiniju iz Nogara pri Udini je bila podeljena zlata svetinja. V temeljiti posmrtnem edilovanju je bila urojenina na obeh straneh tudi asfaltirana hodnika, obrobljena s kamnitimi robniki in speljana je tudi kanalizacija. Pred kratkim so cestišča, ki se je fasoma občutno obrabilo — naredile so se mnoge kotanje, popravili Kotanje so zaliili z zmeso asfalta in gramoza. Sedaj je cestišče spet gladko. Ostali deli Igrške ulice se nurejajo v ima sama desni plôčnik ter ozko cestišče, ker je še nekaj starih stavb, ki bodo nekot odstranjeni.

— **l. Ravnatelj I. moške real. gimnazije v Ljubljani** javlja, da se s 1. julijem preseli v lastno šolsko poslopje v Vegovi ulici 4. Od tega dne se bodo vsi izpititi in vse šolsko delo opravljali tam. Vsi razglasiti ravnateljstva bodo nabiti na glavnih deskih v avli ali pa pred ravnateljevo pisarno.

— **l. Sprejem v 1. razred drž. vadnic.** Ravnateljstvo drž. učiteljišča v Ljubljani poroča staršem, ki so priglasili svoje otroke za sprejem v 1. razred tukajšnje deške in deklativne vadnice, da bo zdravniški previdnič predstavnik v Higieniskem zavodu (prej Solska poliklinika). Aškerčeva cesta, v mesecu juliju, in sicer za dečke 5. julija in dekle 6. julija, obakrat od 8. ure dalje. Starši, ki želijo svoje otroke še prijaviti za sprejem v 1. razred tukajšnje vadnice, to store 2. julija dopoldne v pisarni učiteljišča. Ravnateljstvo priporoča, da je deček že dovolj prijavljenih, pač pa je prostih še nekaj mest za deklice.

— **l. Najnoveljsa dela,** ki jih je mladi slikar Milos Susteršič zapisal na ogled v izložbo Kosovega salona v prehodu nebotičnika, so bila zelo ugodno ocenjena. Uspeli motivi iz Velikih Lašč v drugih krajev Dolenske so vzbudili splošno pozornost. Občinstvo opozarjamo, da bodo najmočnejša Susteršičeva olja razstavljena le kratko doba.

— **l. Požar v Gradnici.** V nekem stanovanju v Gradnici št. 11 v prvem nadstropju je včeraj okoli 10. 10. dopoldne izbruhnil požar. Na pomoč so poklicani polklicni gasilci, ki jim pa ognja ni bilo treba gasiti, ker so ga bili pogasili že prej domači sami.

— **l. Obvezno cepljenje proti difusu je v Ljubljani** končano in se sedaj nadaljuje odaja začasnih tablet proti difusu vsem drugim, ki se še žele cepliti proti difusu. Kar kor smo že objavili, dell mestni fizički te tablete brezplačno od ponedeljka 28. 7. m. do ponedeljka 12. julija vsak dan od 8. do 9. ure v mestni ambulanci v pritličju Mahrove hiše na Krekovem trgu št. 10. V časniki je mestni fizički že večkrat priporočal in poudarjal veliko važnost tega cepljenja ter zato tudi upravljeno upa, da bo

Smrečje nizko!
Štiri golobice na zemlji leže!

Ko so izšle Lorcove *Poesie* v italijanščini (Carlo Bo, Modena 1940), je 3. XI. poročal Meridiano di Roma m. dr. »Španski poet se je naveličal resničnosti. V odmislju svojega duha zagrablja neverjetnost ko lačen deček obložen kruhkev.« Da spoznate njegov pesem.

Josefina de la Torre — s Kanarskih otokov kakor premalo znani romanopisec Benito Pérez Galdós — sodi nič manj ko Gomez de la Serna med »ultraiste«, pokret podoben italijanskemu futurizmu ali nemškemu eksprezionizmu. Največja grška pesnikinja, Sapfo, je mnogo stoljetij pred Kristom tožila: Egó de máuna kathévdó (jaz pa sama spim), prav tako na glas kriči sodelovalna pesem.

— **l. Življenje in Laura Solar v njenem najnovjem filmu pretresljive vsebine.**

LJUBLJANSKI KINEMATOGRAFI

KINO SLOGA

Fosco Giachetti in Laura Solar v njenem najnovjem filmu pretresljive vsebine.

Ziva slika

Film je bil sneman tudi v Triestu Drugi soigralc: Camilo Pilotto, Lauro Gazzolo Poleg še dokumentarist: STRAZA NA NEBU Radi večje dolžine filma predstave ob 14., 16.15 in 18.30

KINO MATICA

Prihujljena Marinka Röck v duhoviti komediji iz avstrijskega dvora. Petje, pies, sijajna glasba

Ples na dvoru

Soigraci: Wolf Albach Retti, Lucie Englisch Predstave ob: 15., 17. in 19.15 url

KINO UNION

Z ozirom na veliko zanimanje, ki ga je vzbudil pri prvem predvajjanju, ponovno prikazujemo film po Puškinovem romanu

Dvoboj

V glavnih vlogah: Assia Noris, Fosco Giachetti

Razlaga zanimivih običajev o kresu

Iz razprave Fr. Kotnika „Blagoslov zelišč in čar kresnic“ v „Etnologu“

Jubljana, 30. junija.
V enem prejšnjih člankov smo omenili nekaj kresnih običajev. Opozorili smo na tehnico razprave v XV. knjigi »Etnologa«, Blagoslov zelišč in čar kresnic« (Fr. Kotnik). To poročilo je treba še izpopolniti z razlago pisca nekaterih kresnih običajev. Piscu pravi, da se je »o naših običajih s kresnicami ohranilo toliko raznovrstnega narodnega blaga«, da je treba vsaj glavne stvari spraviti v kategorije. Toda potrebitno bi bilo raziskati vsak običaj posebej, da bi se lahko dokopali do zadovoljivih zaključkov. To delo še čaka raziskovalce.

Skakanje čez kres

Povod, kjer kurijo pris na kresove, je navada, da skakajo čez ogenj. Temu zdaj več skoraj nihče ne pripisuje kakšnega posebnega pomena, kaj šele, da bi kdo pomisil, da se v tem skriva ostaneč čaranja v davnnini. Pisec omenjenega razprave se zdi zelo star običaj, ki se je ohranil v Prekmurju; na kres mečajo šopke iz vratiča habata in kresnic, pa skakajo čez ogenj ter se tolčajo, da bi bili urnejsi. Posebno znaten je pa običaj, da ženske segrevajo vence ali šopke kresnih rastlin ter sedajo na nje — da bi laže rodile. To je ostaneč davneg čaranja. Razen tega ženske tudi skakajo opasane s konopljnim pasom čez kres. Ce se kateri odveže pas, pomeni to, da bo rodila nezakonsko dete. V Radislavicah na skakajočem delketu čez kres z vršicem; katero delke dobro skoči, se bo omnilo še pred letom, tisto pa, ki ne more, bo rodilo nezakonskega otroka. Pasu so že v davnnini pripisovali poseben pomen. Veljal je za prispodobno ženske nedolžnosti, in odvezoval ga je nevesti šele ženin, njen mož. Zato tudi ni brez pomena, da nosi nevesta na naših ženitovanjih pas. Ce se delketu, ko skoči čez kres, razveže pas, pomeni, da bo rodila nezakonskega otroka — pas se ji je odvezal prezgodaj.

Zaščita živine pred čarovnicami

Raziskovalec razlaga drug običaj, ki se je precej dobro ohranil v stari oblikah, namesto, da je Prevorju, kraju, ki je odmaknjen od prometa, na kresni večer prizenejo živino pred mramom s pasc in jo zaščitijo s tem, da živalim okrase glave z gozdno kresnico (aruncus silvester). To rastlino imenujejo tam coprnica. Prav tako zavarujejo s to rastlino hlev. Pisec pravi, da so v starem Rimu obhajali 21. aprila Parilia — Parilij. Parilij izvirajo iz glagola pario, »quod pro paratu pecoris sacra fieri:« stari rimske praznike delno spominjajo na naše običaje in kresove o veliki noči in kresu. Razlikovati je treba dvojno praznovanje: Javno, ki ga je prirejala država ali občina, in zasebno, ki so ga prirejala posamezna gospodarstva na deželi. Ovidij je opisal ta praznik v Fastih. Pri opisu praznovanja na kmetih pravi, da so ovčji hlev okrasili z zelenimi vejami. Razen tega so obesili še velik venec na vrata. Ko se je zmratio, so zakurili ogenj iz slame in skozi so gonili ovce in pri tem so kadili z žvezplom. Prej so pometli tla z lovordjem in jih poškrpili z vodo. Na prenosljivem oltarju ali na ognjišču so se zgali lovorce, oljene, smrečne in druge vejice. Hkrati je nastri daroval boginji paše Pale, v košarici kolačke iz proseni moke in mleka ter je v trikrat ponovljeni molitvi prosil boginjo, naj odvrne od ovčjih staj vse sile, ki povzročajo bolezni, naj dà obilno pašo, živalim polna vima in obilen zarod. Po molitvi si je umil roke z večernim roso. Končno so se zbrani pastirji napili mleka in mošta, ljudje so začeli skakati čez ogenj, začigano slamo in seno. Ogenj so zakurili s pomočjo dveh kamnov, ki so jih kresali. — Na rimske običaje spominjajo še drugi naši kresni običaji. Tako so Rimljani sežigali, kakor rečeno, različne vejice, v Prekmurju pa mečajo šopke iz habata, vratiča in kresnic v kres, a na Štajerskem mečajo žene omej v ogenj. Tudi pri nas so ljudje nekdaj gojnili živino, in sicer govedo, čez kres kakor Rimljani ovce.

Očiščevanje v ognju

V tem, da so ljudje skakali čez kres in čez živino, se skriva prastaro očiščevanje v ognju. Z ognjem so se očiščevali že v stari Indiji mnogo prej kakor v starem Rimu. Živino so očiščevali v ognju zlasti, ko je izbruhnila živinska kuga. Tudi pri nas so si roke po obredu očiščevanja umivali v rosi. Zapisovalo je ljudskih običajev je zapisal: »Na binkoštno nedeljo, je dobro, ce se umije pred sončnim vzhodom z roso, ki je na pčenici; ni se potem batil sončnih peg — ce jih pa imaš, jih gotovo izgubiš.« (Skrnjice pri Dobrem.) Kotnik omenja, kaj pravi o očiščevanju tujevc na vzhodu S. Trojanovič v razpravi »Vatra u običajima i životu srpskoga naroda: « Grški cesar Justinian je 568 poslal Zemar-

ja za odposlanca na dvor turškega kneza na Zlatem brdu Ektata in Aziji. Zemar je na kratko opisal ceremonijo ob svojem in sprejemu grških spremjevalcev. Slovensko so jih pričakovali in po svojem občaju: lupaše v bubnjevi, zvoniči v vatrom razgoniše sve moguče zle duhove s poslavnika, pratnje i njihova prtljaga i teži in potom primise, pošto prodje kroz čistilista. Ko je bil knez Mihajlo Černigorski odpisan k Tatarom, se Rusi niso hoteli podvreči obredu očiščevanja ter iti skozeni, da bi jih Tatari pobili.

Čaranje z bezgom

Običaj, ki pri njem uporabljajo bezg, se je ohranil na Koroškem in Podjuni, Rozu in Zeleznici Kapli. Tam otrešajo dekleta bezg in pojto: Bez bezá, daj mož! Dekle pa, ki to počenja, mora biti oblečeno le v srajco. Z bezgom govorj kakor s človekom ali duhom. V starih časih so namreč verovali, da prebiva v drevesu drevenski duh. V davnnini so v bezgu častili človeku prijaznega duha plodovitosti in ga ogovarjali s čarovnimi obredi. Bezg je bil kot plodovni simbol v ljudski erotiki velikega pomena. Kotnik omenja, da so na Turškem začeli bezgove veje ob binkostih nečistim delketom za okno. V davnnini je bila dekleta pri obredu pod bezgom povsem naga, v novejšem času je pa oblečena vsaj v srajco. Pisec pravi, da je o namgoti mnogo teorij in po eni »golota pozvoči, da se oblike v kultskem deljanju ne tabura, ker s tem je za vsakdanjo rabo nesposobna. Golota, da povzroči tudi večji plodovitni čar — v tem primeru z dotikanjem z bezvencem, ki je v njem skrit plodonosni duh.«

Zakaj nastiljajo s praprotjo

Omenili smo, da v nekaterih krajih nastiljajo s praprotjo po tleh v hišah, v ve-

ži in izbi. Tu in tam trosijo praprot in razne kresnice tudi pred hišo. Po ljudski razlagi trosijo to steljo, da bi Janez Krestnik dobro počival, ker prihaja v kresni prenočevat k ljudem. Kotnik pravi, da se nehotje spomnimo na podoben običaj o božiču, ko nastiljajo tla v sobah s slamo ali jo pa polagajo pod mizo ali namizni prti. O božiču pac na svežini rastlin, zato trosijo slamo in ker ljudje razlagajo, da to spominja na slamo v betlehemskej hlevu, se je običaj ohranil do dandanes, v resnici sta si pa običaja tako sorodna in izvirata iz davnnine, ker je o božiču zimski solsticij, o kresu pa letni solsticij, in mnogi običaji so prehajali, n. pr. umivanje z vodo o kresu in božiču, od tega časa na drugačje ter bili povezani med seboj. — Običaj nastiljanja so razlagali kot krščanskega, vendar je starejši, kakor pravi Kotnik. Omenja poročilo Herodota o Perzijcih in Skitih, da so polagali meso na posebno pravljeno daritveno nastelj iz mehke trave, ki naj bi na nju sedli tudi bogovi. Stari Indi so tudi darovali bogovom jedila na daritveni nastelji, »barhis, ki je bila z sive pokosene trave. Barhis je sorodna z »blazino«, kar pomeni s perjem nadavno odejo, staronemško bolstur. Ljudje so v starih časih sedeli na nastelji, pa tudi bogovi, ko so jih povabilni, da bi sprejeli človeške jedi. Zato je tudi pomembno, da so Grki trosili najprej Hestiji, pozneje pa tudi drugim bogovom zelišča na oltar. Rimljani pa so devali na oltar rušo; to je bila praznična daritvena nastelj. Božična slama bi bila po tem takem ostanek na nastelji. Kotnik opozarja tudi, da pri nas imenujejo nekatere rastline slika, n. pr. v Beli Krajini praprot. — Tako bi bilo torek pojasnjeno, kako se je razvil običaj nastiljanja s praprotjo ali drugimi rastlinami in spoznamo, da je silno star.

V nekem kraju severne Italije: prebivalstvo je priredilo svetin sprejem vojakom polka »Cuneo«, ki se je vrnil z ruskega bojišča

Švica bo gradila nove elektrarne

Z gradnjo velikih elektrarn bo morala počakati do konca vojne

Na letošnjem mednarodnem velesejmu v Baslu je vzbujala posebno pozornost razstava švicarskih elektrarn. Pomislimo moramo, da izvzemši vodne sile Švica nima omembne vrednosti sirovin, čeprav je močno industrializirana. Lastne водне sile je začela Švica v veliki meri izkoristiti še med prvo svetovno vojno, ko ji je primanjkoval premoga. Potem se je elektrifikacija Švice naglo nadaljevala. Dotdin je znašala 1. 1912 proizvodnja električne energije v Švici konjih 500 milijonov kWh, se je med prvo svetovno vojno že podporitorja, zdaj pa znaša že blizu 8 milijard kWh, torej 16krat toliko kakor 1. 1912.

Tudi sedanja svetovna vojna je dala izkoristjanje vodnih sil v Švici nove pobude. V mirnem času je uvažala Švica letno 3,7 milijonov ton premoga iz inozemstva, lani pa je znašal uvoz samo 1,9 milijona ton. Posledica tega je bilo občutno pomajkanje energije. Zato je zvezni svet sprejel v svoji gradbeni načrt tudi zgraditev novih elektrarn v vrednosti 405 milijonov frankov. V nasprotni s prvo svetovno vojno so zdaj skoraj vse Švicarske elektrarne elektrificirane. V zadnjih treh letih in pol je bilo elektrificiranih že 100 kilometrov železnic, tako da je zdaj elektrificiranih že 95 %.

Zdaj je obrnjena pozornost švicarske javnosti na gradnjo novih elektrarn. Od začetka sedanja svetovne vojne so bile zgrajene že tri. Ker ima Švica v izobilu vodnih sil, mora ostati zaenkrat še na papirju, kajti graditi jih bodo lahko začeli še po vojni, ker so potrebne v ta namen ogromne množine cementa, bakra, aluminija in jekla. Vsega tega pa Švica med vojno ne more dobiti iz inozemstva. Zato se bo morala zadovoljiti z gradnjo manjših elektrarn.

nje elektrarn obsega v celoti deset, in sicer jih nameravajo zgraditi po delu Reni med Bodenskim jezerom in Baslom, tri pa ob gornjem toku Rhone. Poleg tega ima pa Švica v načrtu še več velikih jezov in umetnih jezer, iz katerih bi črpale vodo velike elektrarne. Gradbeni stroški bi znašali 600 milijonov frankov. Med drugim namerava zgraditi Švica veliko elektrarno z mogočnim jezom pri Andermattu, ki bi bila poleg one v Coloradu-River in Dnjeprostroja največja na svetu.

Ti načrti pa zadevajo na odločen odprt prebivalstva, ki bi se moral preseliti iz svojih dosedanjih bivališč, če bi se uresničili. Toda gradnja novih velikih elektrarn mora ostati zaenkrat še na papirju, kajti graditi jih bodo lahko začeli še po vojni, ker so potrebne v ta namen ogromne množine cementa, bakra, aluminija in jekla. Vsega tega pa Švica med vojno ne more dobiti iz inozemstva. Zato se bo morala zadovoljiti z gradnjo manjših elektrarn.

Zdravila iz živalskega kraljestva

Uporaba zdravil iz živalskega kraljestva sega daleč nazaj v zgodovino človeštva. Najbolj so ljudje zaupali živalski maščobi kot zdravil proti raznimi bolezni. Z živilsko mastjo so se mazali in masirali. Zdaj takim zdravilom pretežna večina ljudi ne veruje več. Med 30. letom vojne so pa poznali približno še 190 različnih zdravil iz živilskega kraljestva. Najpomembnejšo vlogo v primitivnem zdravstvu starčev so igrala žabe. Njo so uporabljali proti mnogim boleznim. Če so človeku boli zobje, si je moral preskrbeti ved zeb in jih skuhati v olju, potem pa namazati z njim boleči zobji in ga tako dolgo masirati, da se zabeči majati. Čim je bilo zomajan, si ga je lahko človek sam izdržal. Ta način lečenja zobji pa ni bil posebno priljubljen, ker je bil zdržen s hudim bolečinam. Zato so uporabljali tudi pri omredevici. Če je človek omediel, so mu prizevali žabo na telo. Proti pegam so pa uporabljali žabja jača.

Prijubljeno in zelo razširjeno zdravilo so bile krastače. Na odprt rano so polagali krastače, proti kačjemu strupu pa na soncu posušene krastače. Opalkine so zdravila

v neodvisni izberi tovariša za živiljenje, nego jo je imela dotlej.

Prav po tej izprenembi položaja sem se moral kmalu prepričati. Do tistega trenutka nisem bil niti posmisli na to; nekoga večer pa mi je odprlo oči nje po pismu, ki so mi ga prinesli v klub, med tem ko sem arselab črno kavo in premišljaval o dobroratu živiljenja na tem najboljšem iz vseh mogočih svetov.

Pismo je bilo kratko in brez ovinkov. Audrey se je bila tisto jutro poročila.

Ce bi rekel, da je pomenil ta trenutek obrat v mojem živiljenju, bi povedal vse premalo. Mirno lahko zapisem, da je vplival name kakor vzbuh dinamita. V nekem pogledu me je tudi res ubil. Moj dotedanj jaz je tisti večer umrl, in mislim, da je malokod jokal za njim. Kakrišen kolik sem zdaj, vsekakdo nisem več samozadovoljen opazovalec vnašnjih dogodkov, kakor do tistega večera.

Zmecikal sem pismo v roki in nekaj časa zrepol v papir. Ves hravstveni svinjak okrog mene se je podiral, in brička resnica, da za denar ne morec vsega kupiti, niti na najboljšem mogočem svetu ne, mi je gledala iz oči v oči.

Spominjam se, da je, ko sem tako sedel, ves skriven.

življenja od dobrijenega udarca, priselil k meni neki znaneči, ki sem se ga dotolej najrabi. Prisedel je k meni in jel čenčati. Postave je bil majhne, a glas je imel tak, da ga ni bilo moč preizkusiti. Govoril je, govoril brez konca in kraja.

čudno iz area sem ga prekinjal, ko sem pod ploho njezinih besed skušal urediti svoje misli! Danes in celo

nanj desno oko žive kače. Za v cisto tehničen pogledu ta način zdravljenja ni bil lahek.

Živila je v vseh jezikih simbol odpornosti in počasnosti. Italijani pravijo o počasnom dekletu, če hodi kakor živila. Tudi s kuščarjem poniekod primerjajo ljudi odnosno po edinstvenih njihovih lastnosti. Urnemu dekletu pravijo Italijani lucertolina, ali lucertolletta, Španci pa se originalne, da je ustavljeno iz samih kuščarjev repkov.

Otok mrtvih v Veneziji

Venezia ima pokopališče na otoku San Michele

Venezia je mesto protislovij. Dočim so Markov trg, Canale Grande ter vsi slikoviti koticiki med tesno skupaj stoječimi hišami polni življenja, želja, nad in razčarjanja, je nanizana okrog mesta vrsta otokov, kjer kraljujejo molk, mir in samota. Med temi otoki je tudi San Michele, podoben iz morske pene poročenemu biseru sredi laguna in na tem otoku ima Venezia svoje pokopališče. V senci vitkih dreves se vrste tu grobi za grobom, križi za križem, spomenik za spomenikom, celo morje žalosti v morju. Že več stoletij snivajo tu pokolenja Venezianov svoj večni sen.

Težko si je misliti, kaj bolj ganljivega in pretresljivega kakor to osamljeni pokopališči na morju. V tem mestu smrti ugasne vsaka želja in utihne vsako hrenjanje.

vakoljetne poplav. Stroški bodo znašali 150 milijonov levov. Poleg tega bo zgrajen več novih vodovodov za preiskrbo prebivalstva mest v vasi z dobrobitno vodo. V nekaterih dolinah bodo zgrajeni jesovi.

Kulturno sodelovanje med Slovaki in Bolgarijo

V Bratislavi je bila nedavno ratificirana bolgarsko-slovaska kulturna pogodba. Po pogodbah bo omogočila dalekozene poglabitev kulturnih stikov med obema državama. Slovaška vlada bo skrbila za to, da je bo poučevala na bratislavski univerzi v okviru slovanskih filologij bolgarsčina in bolgarske literatur. Bolgarska vlada bo pa skrbila za poučevanje slovanskih in slovenskih literatur na univerzi v Sofiji. Obe vladi ustavljata na univerzah doktorate in slovaščino in bolgarsčino. Vse bolgarske znanstvene ustanove bodo izmenjavale svoje izkušnje in dogajanja s slovaškimi. Vse to delo bo vodila in nad